

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 27/03/17

ΑΝΑΦΟΡΑ

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

**Θέμα: «Η Ολομέλεια του Άρειου Πάγου με απόφαση της άνοιξε πολλά συνταγματικά
θέματα σχετικά με το απόρρητο υπαλλήλων εταιρειών»**

Σχετικά με το συνημμένο δημοσίευμα, της εφημερίδας «**ΕΘΝΟΣ**» της **15/03/17**, του καθηγητή του ΕΑΠ κου Ανθόπουλου Χαράλαμπου, παρακαλείσθε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή όλων όσων εμπεριέχονται σ' αυτό. Το θέμα ενδιαφέρει αρκετούς συμπατριώτες και συγκεκριμένα μας το έθεσε η κα Παπαράπτη Θέκλα, συν/χος Τραπεζικός, ΑΔΤ: ΑΒ119958, δ/ση: Πατησίων 314, ΑΘΗΝΑ-ΤΚ 11141, τηλ. 6906594462, και μάλιστα ζητά να της μεταφέρουμε την απάντηση του αρμόδιου Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

**Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος**

Μ Η Δ

Τα e-mails των εργαζομένων

Πολλά συνταγματικά θέματα άνοιξε η απόφαση 1 του 2017 της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου. Με την απόφασή του αυτή το Ανώτατο Δικαστήριο δέχθηκε ότι οι εργοδότες μπορούν να ανασύρουν στοιχεία που περιέχονται στους σκληρούς δίσκους των εταιρικών υπολογιστών που έχουν διατεθεί στους εργαζομένους και να τα χρησιμοποιούν ως αποδεικτικά μέσα ενώπιον των δικαστηρίων για να θεμελιώσουν αγωγικούς ισχυρισμούς εναντίον τους για αθέμιτη και επζήμια συμπεριφορά τους.

Για να ξεπεράσει τον σκόπελο του άρθρου 19 παρ. 3 του Συντάγματος, το οποίο απαγορεύει τη δικαστική χρήση αποδεικτικών μέσων που αποκτήθηκαν κατά παράβαση του απορρήτου των επιστολών και της ιδιωτικής επικοινωνίας εν γένει (άρθρο 19 παρ. 1 Συντ.), το Ανώτατο Δικαστήριο υιοθέτησε την κρατούσα, αλλά κάπως «αρχαϊκή» άποψη, ότι η συνταγματική προστασία του απορρήτου ολοκληρώνεται από τη στιγμή που ο παραλήπτης λάβει γνώση του περιεχομένου του μηνύματος.

Σύμφωνα με το Δικαστήριο από εκείνη τη στιγμή και μετά το περιεχόμενο και τα άλλα στοιχεία της επικοινωνίας δεν προστατεύονται πλέον από το δικαίωμα του απορρήτου της επικοινωνίας, αλλά από άλλα συνταγματικά δικαιώματα, στην προκειμένη περίπτωση από το δικαίωμα του ιδιωτικού βίου (άρθρο 9 Συντ.) και το δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων (άρθρο 9Α Συντ.).

Αυτά τα τελευταία είναι κάπως πιο «ελαστικά» δικαιώματα εν σχέσει προς το δικαίωμα του άρθρου 19 παρ. 1 Συντ., δηλαδή επιδέχονται περισσότερους περιορισμούς. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι αφήνουν ελεύθερο τον εργοδότη να «κατασκοπεύει» τους εργαζομένους, αν και στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπήρξε μια τέτοια συμπεριφορά. Ωστόσο, στο ίδιο συμπέρασμα, σχετικά με τη συνταγματικότητα της δυνατότητας πρόσβασης των εργοδοτών στα συγκεκριμένα ηλεκτρονικά μηνύματα, θα μπορούσε να καταλήξει το Δικαστήριο χωρίς να βάλει χρονικούς περιορισμούς στο απόρρητο της επικοινωνίας.

Το γεγονός ότι τα επίμαχα στοιχεία είχαν αποθηκευθεί σε σκληρό δίσκο εταιρικού υπολογιστή ήταν αρκετό για να διαπιστωθεί ότι δεν υπήρξε παράβαση του άρθρου 19 παρ. 1 Συντ., αφού στην περίπτωση αυτήν απουσιάζει η εύλογη «προσδοκία μυστικότητας» που αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή της συνταγματικής εγγύησης του απορρήτου της επικοινωνίας. ●